

Griffienummer :
Parketnummer : 66.97.764-95
Repertoriumnummer : 1683
Vonnisdatum : 3 september 2002

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1.
geboren
handelaar,
wonende te

2. , gevestigd te

VERDACHT VAN : te , op niet nader te bepalen datum tussen
01 januari 1989 en 25 oktober 1995

de tweede als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting
heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven
de eerste als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

Op het onroerend goed gelegen te _____ gekadaastreerd
of geweest zijnde _____, eigendom van :
_____ gevestigd te _____, ingevolge
akte van inbreng in de vennootschap d.d. 03 februari 1988 door notaris _____ ; te

In strijd met de verkavelingsvoorschriften een paardenstal in hout en bedekt met golfplaten te hebben gebouwd zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 25 oktober 1995 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden voor wat **de eerste betreft** en vanaf 03 juli 1999 voor wat **de tweede betreft**

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - *thans de stedenbouwkundige inspecteur* - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - *nadien art. 68§1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening* - de plaats te herstellen in de vorige toestand;
en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 100 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

VERBETERING:

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - *thans de stedenbouwkundige inspecteur* - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - *nadien art. 68§1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement dd 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening* - de plaats te herstellen in de vorige toestand;
en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 100 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 04.04.2002,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 43,71 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

*** *** ***

Stelt vast dat er in de dagvaarding twee materiële vergissingen gebeurden, namelijk:
...van het Decreet van 18.10.1999... dient verbeterd te worden als:
...van het Decreet van 18.05.1999....

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000).

Tijdens de geïncrimineerde periode werden de ten laste gelegde feiten strafbaar gesteld door de artikelen 44, 64 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gewijzigd bij de artikelen 2,99,146,147,149,153 en 160 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

Aan de constitutieve elementen van de ten laste gelegde misdrijven en aan de minimale erop gestelde straffen werd echter niet geraakt.

2.

Voor zover de strafvordering betrekking heeft op de oprichting van een paardenstal, is ze vervallen door verjaring aangezien de feiten dateren van 1989 terwijl de eerste vaststellingen dateren van 25 oktober 1995, zodat er meer dan drie jaren verlopen zijn tussen de feiten en de eerste daden van vervolging en derhalve geen enkele nuttige stuiting is tussengekomen.

In casu geldt de verjaringstermijn van drie jaar nu de feiten dateren van voor 24.12.1993 en er voor deze datum geen enkele nuttige stuiting is tussengekomen.

Voor zover de strafvordering betrekking heeft op de instandhouding van een paardenstal, is ze niet vervallen door verjaring aangezien deze feiten een voortdurend misdrijf uitmaken waarvan de verjaring pas begint te lopen als de delictuele toestand ophoudt terwijl in casu de periode van incriminatie eindigt op 13 maart 2002, datum van bevel tot dagvaarding.

3.

is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te
kadastraal gekend onder

Beklaagde is de afgevaardigde beheerder van deze vennootschap en tevens gebruiker van het onroerend goed.

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een goedgekeurde verkaveling
van 9 mei 1974.

Zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning heeft eerste beklaagde een paardenstal in hout en bedekt met golfplaten in stand gehouden.

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 19 september 2001 werd aan beklaagden een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd voor de regularisatie van een tuinberging, die dezelfde constructie betreft als de paardenstal.

Beklaagden beschikken aldus vanaf deze datum over een geldige stedenbouwkundige vergunning; de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur is derhalve zonder voorwerp geworden.

Evenwel zijn de feiten van instandhouding zoals omschreven in de inleidende dagvaarding bewezen door het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.

Rekening houdend enerzijds met de aard en de ernst van de aanhangige feiten, met het relatief gunstig strafverleden van beklaagden én met het feit dat beklaagden thans over een stedenbouwkundige vergunning beschikken, kan hen het voordeel van het uitstel van de opgelegde geldboete worden verleend.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40

Wet 24.12.1993 art. 1-2

Wet van 29 maart 1962 art. 44,64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 2, 99, 146, 147, 160 en 197 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door de artikelen 16,36,38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000).

Verordeningen (EG) nr. 1103/97, Raad van 17 juni 1997 en nr. 974/98, Raad van 3 mei 1998

Wetten 30.10.1998 en 26.06.2000 en KB. 20.07.2000 (ivm. euro)

Wet 15.06.1935 art. 2,14,24,31,32,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

- materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999...
- verbetering: ... van het Decreet van 18.05.1999... .

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Verklaart de strafvordering, voor zover betrekking heeft op de oprichting van een paardenstal, vervallen door verjaring.

Verklaart voor het overige beklaagden schuldig aan de feiten van instandhouding, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en geactualiseerd en gepreciseerd.

eerste beklaagde

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.01.2002.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 350 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van vijfenzeventig dagen.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld gedurende drie jaren voor de gehele geldboete.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 58 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van één bijdrage van 10 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 31,17 euro.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 25 euro, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

tweede beklaagde

Stelt vast dat er eveneens feiten werden gepleegd na 01.01.2002.

Veroordeelt beklaagde tot een geldboete van 350 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van vijfenzeventig dagen.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld gedurende drie jaren voor de gehele geldboete.

Verplicht beklaagde, bij toepassing van art. 28 en 29 van de wet van 01.08.1985 en art. 58 van het KB. van 18.12.1986, zoals gewijzigd door art. 3 van de wet van 24.12.1993, tot betaling van één bijdrage van 10 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 50 euro.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 31,17 euro.

Legt aan de veroordeelde tevens een vergoeding op van 25 euro, overeenkomstig het artikel 91 van het KB. van 28 december 1950, zoals gewijzigd bij artikel 1 van het K.B. van 23 december 1993 en bij K.B. van 11 december 2001.

*** *** ***

Stelt vast dat de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
3 september 2002, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Griffier.